

Nerdesin Be Adam

– Meryem Keskin · 06 Ocak 2026

Yine güz geldi be adam.
Yalnızlık daha bir acıtıyor yüreğimi,
Bu mevsimde.
Her kapım çaldığında, bir heyecan sarıyor beni,
Sevinçten zil çalıyor eteklerim.
Geldi işte sonunda,
Oda özlemiş olmalı beni mutlaka diyorum.
Bir hayal kırıklığı süzülüyor,
Aralanan kapıdan içeri.
Oysa ben, gönül anahtarını,
Ayrılığı yazan ellerine teslim etmiştim çoktan.
Hayat mı yordu, kalbin mi durdu,
Be adam.
Sesin yok nefesin yok, sen yoksun.

Nerdesin be adam.
Sonbahar yağmurları yine sensiz yağıyor,
Yabancı bir şehrin sokaklarında,
Yalnız ıslanıyorum.

Yokluğun yakıyor yüreğimi,
Nemleniyor gözlerim.
Saklıyorum gözyaşlarımı kimseler,
Görmesin diye.
Dile düşersem yıkılırım,
Kendimi iyi tanıyorum.
Düğüm düğüm oluyor nefesim yutkunamıyorum.
İçime akıyor gözyaşlarım,
Ağlamaya utanıyorum.
Her aynaya baktığımda, aynı sözü tekrarlıyorum.
Ben seni çok özledim be adam çok.

Nerdesin be adam.
Bir vaveyla kopuyor susmuş yüreğimin derinlerinde.
Kalbimin kıyılarına vuruyor, hasretin hırçın dalgaları.
Rüzgarın fısıldadığı, hasret türkülerini,
Misafir ediyorum saçlarımda.
Hüzün tohumları saklıyorum sımsıkı,
tuttuğum avuçlarımda.
Saatler ayları kovalarken.
Gülmeyi unutan bir kadının, buğulu,
Bakışları düştü, yelkovanla akrebin arasına
Beni yoran yaşım değil, yaşadıklarımıdır,
Aslında.
Bir ara, bir sor Allah aşkına.
Tükeniyorum yokluğunda.

Nerdesin be adam.
Yine akşam oluyor, bu hüzünlü kentte.
Şehrin kurşuni şafaklarında martılar, ağlıyor.
El ele oturan sevgililere sahip çıkıyor,
Sahil boyu uzanan kayalıklar.
Boğazdan geçen gemiler.
Simit satan çocuklar, sabırla oltasını,
Denize salan balıkçılar,
Hepsi seni anlatıyorlar.
Nerdesin be adam, kaybedişlerim,
Dökülüyor parmak uçlarımda.
Gel artık son gün olsa bile.

Ölüm şerbeti sunuldu,
Birlikte içelim avuçlarımdan.
Ben seni çok özledim,
Çok özledim be adam..

.....Meryem Keskin.....

.....19.11.2025.....